

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Libido.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A in vas infuere possit, id factum uberrimæ fertilitatis in vitibus auxilium esse. Nihil fecius, ut idem Africanus author est, non morsus tantum vitem lædit, verum pulmo etiam ejus contra vini vim arma capit si asetur, & ebriosa cuiquam in cibum detur: efficit enim ut vapor ille, qui temulentiam inducit, retundatur, inaniterque diffusetur & evanescat. Quin etiam hircinus adeps, quo falx putatoria obuncta fuerit, ne pediculi in vite generetur, prohibet, ab eodem proditum Africano.

UNIVERSA MUNDI MACHINA. CAP. V.

Hieroglyphicum erat & Panis signum, ex quo tota mundi machina intelligebatur: capripes enim erat, humana reliquum effigie. Inferior ea pars terram hirtam & hispidam ostendebat, humana vero lævitas atque mollities, tranquillum & defecatum æthera, mundi ipsius ducem. Huic insuper illa in Nymphas procacitas attributa, & numquam satiata libido: mundus

B siquidem assidue rerum species progenerat, & humore plurimum utitur, materia quippe generationi in primis & apta & commoda. Quare simulacrum Panos tam sylvis & agris, quam hortis & fontibus & puteis ut tutelaris apponebatur. Commentitium verò est, quod Pana nonnulli ita dictum arbitrantur, quia Penelopes & totius turbæ procorum filius fuerit, qua in sententia Theocritiana est apostrophe ad Penelopem, *Syringe, Ἰούρην ἰδύμενα*, quem quidem Epimenides ex Jove & Callistone genitum asserit, poematibus: gemellos enim fuisse Pana & Arcada. Sed Aristippus in Arcadico, Jovis & Nymphæ Aneidos prolem agnoscit. At qui veterum fabulas speciem quandam esse Philosophiæ autumant, delitescentem in illis doctrinam ita solent explicare, ut Pana ideo dici velint, quod, uti monueramus, simulacrum ejus universi naturam exprimat: forma enim ejus quascumque tuemur accommodata est. Cornua siquidem & Solis & Lunæ similitudinem esse perhibent. Nam alibi cum de Moyse loqueremur, radiatam ejus faciem pro cornuta à nonnullis acceptam ea de causa docuimus, quod apud Hebræos radius & cornu sint univoca. Pantheræ pellem, stellarum, ut Probus arbitratur, ut quidam alii, simulacrum esse terra: quæ mira sit varietate conspicua: inferioris partis villos omnium terra nascentium imaginem haberi. Fistulam, spirantium in orbe toto ventorum imitationem: Caprinam faciem, repentinas procellarum turbationes, quæque toto aëre sunt mutationes, indicare. Jam per femora hirta, sylvosa loca, per crurum exilitatem, montium abrupta figurari. Sunt qui falcem etiam manu prætentam illi attribuunt, quod dubio procul labores, quos operibus mortales impendunt, indicaret. De Hirco autem qui Alexandri Macedonis apud Danielem indicium fuerit alio loco dictum. Hic illud potius ponam quod Eucherius tradit, ex Capræ simbolo justos intelligi ex Gentibus præcipue venientes, eoque spectare Salomonis dictum: *Capillatura tua sicut grex Capraru, Cant. c. 4. quæ revelata sunt ex Galaad, sumpta scilicet inde similitudine, quod Capræ de sublimi cibum petunt, veluti pii quæ superne sunt ad animi cibum investigant.*

Pan mundi hieroglyphicum.

LIBIDO. CAP. VI.

Caprinum adhæc genus in Chimæra: Capra enim & Chimæra idem: quippe in nequitia Bellephontis virtute domita, medium tenet, quod libidinis affectum notat, ea videlicet de causa quod hujus generis animal in libidinem & procacitatem fit immodicum, hædosque petulcos eadem ratione dictos à Virgilio legimus. Deque Satyris idem idem capripedibus eadem omnium consensu feruntur, non posse quidem eos libidine satiari. Minime vero fabulosum esse de Satyris commentum, ostendit Plinius, qui illos in Subolanis Indorum montibus inveniri tradit, humana effigie animal perniciosissimum, ut propter velocitatem nisi senes, aut agri capi nequeant. Sed & Paulanias hæc de illis audisse se profitetur, Euphemum quendam probatæ fidei virum, aliquando sibi narrasse, cum in Hispaniam navigaret, adversa tempestate se in exteriorem Oceanum esse delatum, postque multorum dierum navigationem, ad insulas quasdam desertas pervenisse, quas homines

*Georg. l. 4.
Plin. lib. 7.
cap. 2.
De Satyris
historia ex
Paulania.*

mines ferino trucique aspectu sylvestres inhabitabant, corporibus hirtis, pilorum colore subrufo, caudis equina pene maioribus præditi, qui posteaquam nautas illuc advectos inspexissent, ocyus omnes ad extremum litus accurrere, vocem quidem nullam, sed stridorem quandam informem & inarticulatum emittentes, in fœminas autem quæ navi illa casu vehebantur, eos adeo furiosus invasisset, ut agrè ab injuria etiam casu flagris abigi summo verique potuerint. Veritos vero nautas ne quid indignum paterentur, inhibita navi procul in anchoris stetit, barbaram vero quandam melierem, quam secum habebant, in litus exposuisse, in quam omnes petulantissime debacchantes per omnia corporis cava libidinem exercuerint easque Satyrorum infulas à navigantibus appellari, Euphemus idem asserbat.

FEBRIS. CAP. VII.

Sunt qui febrem ex Capræ simulacro significant: propterea quod animal ideo semper incommodo labore: hinc anima illi semper ardentior, ita ut attackta pasto exurere videatur. Vehementem vero in quocumque animali calorem, febrem esse, tum Aristoteles, tum alii prodidere. Ea autem de causa in ejus venditione dominus sanitatem præstare minime cogitur, tantum verò sufficere, si eam eo die bibisse comedisseque profiteatur Florentinus, author admodum celebris, qui inter multa quæ reliquit literarum monumenta, etiam de re rustica non incuriose conscripsit, ita semper febricitare Capras ait, ut si quando deficiat febris, intereat.

AUGUSTI GENESIS. CAP. VIII.

Suton. in
Augusto c.
94. hæc ad
verbum.
Augusti
numm.

IN numis quibusdam argenteis Capricorni cœlestis signum hieroglyphice cufum aspicias, indicat id, ut ex Tranquillo didici, Augusti genesis. Nam cum Theagenes Mathematicus, ad quem in festu Apolloniæ una cum Agrippa comite accesserat, genituram ejus inspexisset, exiliissetque & adrasset eum, tantam mox fiduciam fati Augustus habuit, ut schema suum vulgaverit, numumque illum argenteum nota sideris Capricorni, quo natus est, percusserit. Numum hunc attrecta vi, in quo Capricorni signum est in piscem definens, quod spheram intra priores pedes positam evolere videtur, ab altera parte Augusti caput.

MERETRIX. CAP. IX.

Nico Attica
meretrix.

UT vero redeamus ad Capram, ea cum pestilenti morsu præcipue noceat, ingenii meretriciæ, convenienti admodum hieroglyphico, symbolum habetur, ab ore quippe ejus damna tot mortalibus inferuntur: nam veluti germina præcipue Capræ pervestigat, quæ depascitur avidissime, ita meretrix cupida est in primis adolescentioris ætatis, utpote quæ ob imperitiam magis idonea sit ut facillime decipiatur. Unde non illepide Nico Attica meretrix αἰζ, id est, Capra cognominata est, quoniam mercatorem adolescentem Thallum, qui in Atticam carias & mel Hymettium empturus advenerat, obligurisset, θαλλός autem germen est: quem lusum haud injucunde Machon ita explicat,

ἔπεκα λείπο δ' αἰζ, ὅτι μέγαν
κατ' ὄραγ' ἐρῶσιν ποτὸ θαλλόν.

quod nos ita reddidimus:

Nico olim meretrix fuerat, mox Capra vocata
Est, quod amatorem eximium cognomine Thallum
Fortiter absumpsit.

Neque aliam ob causam Capræ lumbi sacrificiis offerri apud Hebræos prohibebatur, nisi quia necesse erat lumbum esse immaculatum, vel, ut alii, integrum, seu ut alii, perfectum. Capra vero cum pro delinquente ponatur, immaculatos lumbos habere non potest.

NEQUITIÆ FACINOROSITAS. CAP. X

MERITO itaque viri libidinosi probra & impudica facinora notare si vellent Aegyptii Sacerdotes, Hircum potius, quam Taurum pro hieroglyphico fingere instituerunt. Taurus enim licet